

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy hora 1 frt.

Megjelenik mindennap vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős
Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltbb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Előfizetési felhívás.

A Debreczeni Hirlap, pártoktól és kormánytól teljesen független napilap, mely tisztán és kizárólagosan egyedül csak olvasói érdekét szolgálja s egyedül csak olvasó közönségének szeretetéből táplálkozik, az új évvel új előfizetést nyit.

És a Debreczeni Hirlap most az új év előtt újra az ő szeretett közönségéhez fordul, hogy továbbra is jóakarattal és támogatásával tüntesse ki ezt az ujságot, a melyet mi legjobb tudásunk és ambícióink szerint igyekszünk olvasóközönségünk szórakoztatására, okulására, mulattatására eleven, élénken, a zsurnalisztika minden követelményének megfelelően szerkeszteni.

Szünet nélkül azon dolgozunk, hogy jó és érdekes lap összeállításával háláljuk meg olvasóközönségünknek azt a mindenkor tapasztalt pártfogását és szeretetét, melyet lapunkkal szemben tanusított.

Bátran merjük állítani, hogy ez némiképp sikerült is nekünk, azért jóbarát ma a Debreczeni Hirlap és az ő olvasóközönsége.

A Debreczeni Hirlap azonban, nem csak gazdag tartalmával, élénken, ügyesen összeállított rovataival gyors, pontos, megbízható tudósításaival szolgál olvasó közönségének, hanem az áldozatoktól sem riadt vissza soha sem.

Eddig a helyben megjelenő „Debreczeni Ujságot“ kapták lapunk melléklete gyanánt minden reggel előfizetőink, új évtől kezdve pedig, minthogy két helybeli lapot feleslegesnek tartunk adni:

A magyar hirlapirodalomban páratlanul álló azon kedvezménynyel lépjük meg olvasóinkat, hogy a „Debreczeni Ujság“ helyett már korán reggel egy

fővárosi lapot

az ország egyik legtekintélyesebb lapjának a „Budapesti Hirlap“-nak kitűnően szerkesztett

esti lapját

kapják kézhez olvasóink teljesen díjtalanul. Az esti lap Budapesten az esti órákban jelenvén meg, hozza az azon nap politikai, társadalmi, közgazdasági eseményeit, az ország és világ sajtóját foglalkoztató dolgokat, részletes tudósításokat az aznapi országgyűlésekről, egyszóval mindazt, mi nevezetes egy nap alatt az országban történik!

És ezt a Debreczeni Hirlap előfizetői olvashatják a kora reggeli órákban!

Ugy hogy a ki lapunkra előfizet az este kapja a „Debreczeni Hirlap“-ot, mely így teljes erejével fogja szolgálni városunk közérdekét, reggel pedig az „Esti Ujság“-ot, mely az előző napi országos eseményekről értesít részletesen.

És így teljesen felesleges lapunk előfizetőire nézve az, hogy fővárosi lapot járassanak, mert mi annál többet, egy gazdag, irodalmi nivón álló helybeli és egy fővárosi lapot adunk.

A kettős rendkívül kedvezmény daczára a „Debreczeni Hirlap“ előfizetési ára marad a régi, **évnegyedre 2 frt 50 kr.** csupán a fővárosi lap kora reggeli kihordásáért számítottunk havonként csak egy 10 krajczárt.

Magyar lap ilyen olcsó árért, ilyen kedvezményt még nem nyújtott. Naponként este reggel házhoz hordva a két lap 1/4 évre összesen csak 2 frt 80 kr., 1 hora pedig 1 frt. Ezért a mesés olcsó árért két terjedelmes tartalmu lapot kap az előfizető, a

mely a politikai események hü tükre mellett, a család részére mindig gazdag szórakoztató és élvezetes szépirodalmi olvasmányt nyújt.

Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban Kutasi Imre könyvnyomdájában, valamint Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, vidéken pedig a postahivatalok útján.

Azt hisszük, hogy tüzetesebben szükségtelen fejtegetnünk ezt az egyedül álló szenzációs ujtást s a midőn erről értesítjük olvasóközönségünket, reméljük, hogy ezzel nagy örömet szerzünk mindnyájuknak.

És ezzel szemben mi csak tömeges pártfogásért esedezünk, hogy némiképp mi is láthassuk fáradozásunk jutalmát s igyekezetünk legalább a közönség bizalmában és némi méltánylásában lássa jutalmát.

Hiszük is, hogy a mi olvasó közönségünk tudja és akarja méltányolni a mi igyekezetünket s az új évvel csak szaporodni fog a „Debreczeni Hirlap“ előfizetőinek hatalmas gárdája.

Tisztelettel

A Debreczeni Hirlap szerkesztősége és kiadóhivatala.

A miniszterelnök a királynál. Széll Kálmán miniszterelnök tegnap délelőtt 11 órakor külön kihallgatáson volt a királynál. Báró Fejérvárfi Géza honvédelmi miniszter már tegnap előtt délben volt ő Felségénél magánkihallgatáson.

A magyar miniszterek Bécsben. Wittek lovag, az osztrák minisztertanács elnöke és Jorkasch-Koch báró, az osztrák pénzügyminiszterium vezetője tegnap délelőtt hosszabb tanácskoztak Széll Kálmán magyar

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

BORU.

Éltékozoltam éltém javát,
Legszébb időm virágtalan maradt:
Az éjeket virasztva sirtam át,
Érő gyümölcsessel nem láttam nyarat.

Mit is csináltam, merre jártam én,
Hogy visszánézve utamon sehol
Egy édes emlék nem ragyog felém
S pályám egyhangu szürkeségbe foly?

Hiszen szerettem, ámodtam sokat,
Abrándok is ringatták letkemet;
Öleltem egykor jó barátokat —
S néma köd borong utam felett.

Voltak szívemnek szent edései,
Nyomunk miért nincs, egy seb legatább?
Gyönyört is tudtam sokszor érezni:
Miért omlott el, mint a délibáb?

Romokra lennék bár, hogy hullana
Könnyem rédjok! Oh de hasztalan!
Vad éjszakámnak nincs egy sugara;
Még árnyakat se kell síró szavam;

Oh eleszett, éltékozolt időm!
Azért borongok oly keservesen,

Hogy nincsen mit sirtanom, a midőn
Tavaszkorom mesgyéit keresem.

Rudnyánszky Gynla.

Az én papagályom.

Jókai Mórtól.

Nem is papagály volt az, hanem ember. Valóságos lelkes állat tollburkolatban. Ezüstszürke volt a tollazata, kármínpiros a farka, fekete a csőre, a mivel kegyetlenül tudott harapni és diót feltörni, asztallábakat megragni.

Tulajdonképen nem az én papagályom volt, hanem Laborfalvy Rózáé; annak volt a kedvence, annak a hangját, beszédjét tanulta el tökéletesen; úgy hangsúlyozott, mint egy színész. Szerette az asszonyát. Zsakó volt a neve.

A mint azonban én odakerültem a Pieridák berkébe, egyszerre megváltozott a Zsakó indulata. Én rám ruházta át a szeretetét s az asszonyára féltékenykedett, megharapta, ha hozzájuthatott. Nekem pedig a mutatoujjamat a csőre kampói közé fogta, úgy csókolgatta.

Nagyon jól tudta a csókosattogást utánozni. Ezzel egynémely titkot idejekorán elárult a vidám társaság előtt, mely Laborfalvy Rózáéól össze szokott gyűlni; néha azt is kifejezte, hogy „kedves Móricz, hol voltál?”

Nem tudott más nyelven, csak magyarul. Hanem, ha egyszer-másszor valaki odavetődött, a ki németül beszélt, akkor a Zsakó egyszerre beszédes lett, úgy tudta utánozni a német lepcsés beszédet folyvást, szakadatlanul akár egy budakeszi svábot hallott volna az ember. Persze egy német szó sem volt abban; Olyanforma volt, mint a gyermektréfában az a mondás, hogy „váz, mit ingsz lögsz... S ha a kis bolognai jött be a szobába, azzal valóságos ugatás-duettet folytatott. Ha kopogtatam az ajtón, ő mondta, hogy „szabad“, ha távoztam, ő előzött meg, „alászolgája“.

Volt, a kinek hangos parancsokat oszszon, „Fáni!“ — ez volt a kis lengyel leány, a kit Laborfalvy Róza a nagy inség idején vitt magához az utcáról; aztán következett a parancsolat: „Nem kaptál kávét? Szegény Zsakó?“ Arra aztán hozta a Fáni csészében a kávé zsemlyét s azt ezüst kanállal adogatta be a Zsakónak a rézkalitkába. Mikor meglegte, azt mondta: „nem kell“, s eltolta a csőrével a kanalat.

Ha pedig én közelítettem a kalitkájához akkor azt mondta, hogy „add ide fejedet!“ (magáról mindig második személyben beszélt) s aztán lehajtá a fejét, az állvány rudjára támaszkodva a csőrével s azt várta, hogy megvakarjam azt a szép kis ezüstös fejét. Csókot hangoztatott érte.

miniszterelnökkel és Lukács László magyar pénzügyminiszterrel. Kautz bankkormányzó és Meozényffy, az Osztrák-Magyar Bank főtitkára meglátogatták Széll Kálmán miniszterelnököt és Lukács László pénzügyminisztert.

A lajstrom rendszer. Plósz Sándor dr. igazságügyminiszter tegnap délelőtt értekezletet tartott a budapesti járásbírók vezetésével a lajstrom rendszer ügyében. Ugyanis a lajstrom-rendszer ellen több kifogást emeltek. Az értekezletet megelőzőleg abban történt megállapodás, hogy maga a lajstrom-rendszer elvben fentartandó, a mennyiben azonban revizióra szorul, a szükséges javításokat megadják. A mai konferencián beható megbeszélés alapján kiderült, hogy a fölpanaszolt inkonvenienziák legtöbbször a gyakorlat elsimította s ennek folytán ez idő szerint újabb intézkedés szüksége nem forog fenn.

A feloldott aranyárlat. Az osztrák állam adósságot ellenőrző bizottság az új esztendő előtt még egyszer meggondolta magát s a kormány különös felkérésére reaszumálta két ízben hozott határozatát. Tudvalevőleg annak az aranykiszolgáltatásáról van szó, a melyet az osztrák kormány a jegybanknak akart kiszolgáltatni, részben az ezüst ötkoronások veretésére szükséges ezüst forintosok átvételére részint arany tizkoronás jegyek kibocsátására. A bizottság mindkét alkalommal megtagadta az ellenzárak alatt lévő arany kiszolgáltatását az első ízben elnökének döntésével, a második ízben szótöbbséggel hozott határozattal. A megtagadás ürügye a 14. §. alapján kiadott rendelet volt. Tegnap 3-szor vette tárgyalás alá a bizottság a kormány kérését s hosszas vita után három szavazattal kettő ellenében megváltoztatta előbbi határozatát. Az aranykiszolgáltatás felzabardulnak s a valuta akció útjából elhárul az a kis formai akadály, a melyet az osztrák államadósságot ellenőrző bizottság hatáskörét túllépve támasztott. Nagy súlyt ennek az incidensnek akkor sem tulajdonítottunk, ma sincs semmi ok az ellenkező határozat jelentőségének túlbecsülésére. Jelentősége csak annyiban van, hogy kedvezőbb tünetet árul el az osztrák pártpolitikában. A mérséklet és a meggondolás jelensége ez, mely reméljük nem marad hatás nélkül az osztrák válság megoldásában.

Jártak Laborfalvy Rózához fiatal írók, a kik verseiket, prózáikat felolvasták. Mikor a szentimentális poéta a legpatétikusabban szorongatta elő keserves rimeit, a Zsakó közbekiáltott: „Jézus Mária!” Egy fiatal novellaírónak, a ki a vadászkalandja leírásával elérte a lehetetlenség határát, rövidesen azt kiáltotta oda: „Vak apád!” A Zsakónak műizlése volt.

Mikor aztán Debreczenbe kellett menekülnünk Windischgrätz elől, a papagályt nem vihettük magunkkal, rábíztuk egy régi jó barátunkra, Vida takarékpénztárnokra, ott viselték gondját Pestre visszatérünkig.

A Zsakó nem felejtett semmit, sőt tanult valamit. Mikor egyedül voltunk, megszólalt csendesen, nyomott hangon: „Éljen Kossuth! De, ha más ember is volt a szobában, akkor sohasem mondta.

Bujdosásom hosszú ideje alatt ezt a beszédet tanulta meg: „Hol van Móricz? Elment falura. Kedves Móricz, gyere haza!”

Reggelenként kiszökkent a kaliczkájából. A mi ő nála igen könnyen ment. Volt a lábán négy ujja: kettő elől, kettő hátul. (Nem, mint a saenal: három elől egy hátul.) Azzal az erős karmával összeszorított két rézpálcát a kalitkájából s az így támadt résen keresztülsajtolta magát s egyszer csak azt hallottuk,

A magyar delegáció tárgyalásai.

Bécs, december 28.

A delegáció nyilvános ülése déli 12 órakor kezdődött.

Elnök: Szapáry Gyula gróf. Jegyzők: Münnich Aurél és Teleki Sándor gróf. Jelen voltak a közös kormány részéről: Krieghammer Ödön báró közös hadügy miniszter, Spau báró tengernagy, a tengerészeti osztály főnöke és Kállay Béni közös pénzügyminiszter, valamint a közös kormány bejelentett képviselői, továbbá Széll Kálmán miniszterelnök, Lukács László pénzügyminiszter és Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter.

Elnök déli 12 órakor az ülést megnyitván, az országos bizottság hitelesíti a múlt ülés jegyzőkönyvét. Ezután megszavaztatott harmadszori olvasásban a tegnapi elfogadott előterjesztés Báró Wodianer Albert, a gazdasági bizottság előadója bemutatja a gazdasági albizottság előterjesztését a delegáció költségvetéséről, a melyet az elnök indítványára nyomban tárgyalás alá vesz a bizottság.

Teleki gróf felolvassa a jelentést, a melynek értelmében a delegációk összehívásától, azaz 1899. november 30-tól egészen december 20-ig a napidíjak megszavazását ajánlja a delegátusok részére. A gazdasági albizottság összesen 13.230 forint megszavazását ajánlja e célra. A delegációnál fungáló többi tisztviselő részére az albizottság szintén 21 napra javasolja a napidíjak megszavazását. A delegáció teljes ülése a jelenítéshez vita nélkül járult hozzá.

Elnök felkéri ezután a hetes összeegyeztető albizottság tagjait, hogy délutáni 2 órakor az előterjesztésnek az osztrák delegációban elfogadott szövegével való összeegyeztetése végett egybegyülni sziveskedjenek és a delegáció nyilvános ülésének idejét fél 3 órára állapítja meg mire az ülést berekesztik.

hogy kopog ám már a Zsakó végig a szobán; egyik lábával a másikon lépegetett keresztül s a nagy fekete esőrért használta harmadik lábának. Akkor aztán felrepült a nyoszolyám parkányára; csak ez volt a kívánsága, ott akart aludni. Ugy tudott horkolni és ásítani, mint egy ember. Volt a háznál egy mokus is az is korán szokott kelni s sétát tenni a szobában, mikor még minden ember (a Zsakó is) aludt. Azt váltig csitította: „Psz, psz! muzika, nem szabad zörögni”. Ha pedig a bolognai nyugtalankodott, az éppen letorkolta: „Te, kutya! Nem hallgatsz!”

Voltak azonban rossz szokásai is: esunyán tudott rikácsolni, fülsértő hangokat adni a mik utánozzák az ablak-karmolást, a fűrészelést, a keréknyikorgást. Ez ellen azt találták ki, hogy az egész kaliczkáját letakarták éjszakára sűrű terítővel. Akkor a sötétben elhallgatott. De, a mint járkálást hallott a szobában, felemelte a terítőt, kigudta a fejét s kikiáltott: „Kukukuk!”

De néha a kiállhatatlanságig vitte a rikoltozást, úgy hogy a fenytő rendszabályokhoz kellett nyulni: a spanyol nádhöz, a mivel a szárnyára kopogtattak. Akkor tűnt azután ki legjobban, hogy mennyire ember ez a mardár, még pedig magyar ember. Protestált, elfogta a esőrével a spanyol nádat, visszafele-

Az egyeztető albizottság ülése.

Az egyeztető hetes albizottság, a melynek tagjai Szilágyi Dezső, Münnich Aurél, Miklós Ödön, Pulszky Ágost, Szerb György, gróf Teleki Sándor és Falk Miksa, délután két órakor megalakult.

A hetes-albizottság elnökévé Szilágyi Dezsőt, előadója pedig Münnich Aurélt választotta meg és szivarszó mellett várta az osztrák delegáció nunciumát, a melyben utóbbi tudomására hozza a magyar delegációnak, hogy az indemnitás előterjesztéséhez hozzájárul.

Az idő azonban telt és félháromra járt már az idő, a plenáris ülésnek meg kellett volna már kezdődnie, de az osztrák nuncium nem érkezett még meg. Többen, a kik az osztrák delegáció üléséről jöttek, azt újságoták, hogy odaát két órája beszél már Gregor és kivüle négy szónok van még előjegyezve köztük Kramarz a Reichsrath volt alelnöke, a ki híres nagybeszédű szónok.

Igy hát semmi reménység nem lévén arra, hogy a nunciumot be lehessen várni, elhatározatott az ülés felfüggesztése.

Külföld.

decz. 29.

A német

lapok egy előadásról adnak hírt, a melyet a minap Vilmos császár jelenlétében tartott a katonai kaszinóban Vartenburg York gróf ezredes. Az előadás tárgya volt: Afganisztán és az angol orosz verseny. A mint a hivatalos katonai közlöny megjegyzi, az előadó azzal végezte be előadását, hogy összehasonlítást tett az orosz és angol hadierő között, a jövő ázsiai háború idején és ismertette a két ország törekvéseit. Heratnak az oroszok által való megszállása, ugymond, maga után vonná, hogy az angolok megszállják Kandabart és megkezdődne azután a tulajdonképeni küzdelem Kabul birtó-

selt: „Nonono! Majd adok! Te betyár! Te gazember!” és az adtának és teremtettének minden variációját, a mit nem tudom, hogy kitől szerezhetett be. Ugy káromkodott, mint egy bakancsos.

Vége az asszonyom egy praktikus eszmét foganatosított. A Zsakónak élettársat kellett szerezni; egy második papagályt. Annak a neve volt „Kokó.” Odatették mellé a kaliczkába.

Nem vagyok erős ornitológ. Nem tudom, hogy melyik volt a kettő között a nő, melyik a férj, de hogy házastársak voltak, aztat merem állítani, mert mindig veszekedtek.

Attól fogva aztán még nagyobb volt a rikácsolás, sikongatás reggeikenként. S a Zsakó olyan ravasz és gonoszkodó volt, hogy ám-bátor ő volt a csendháborító, mégis mindig a társára fogta a kihágást, azt csitította: „Nono Kokócska! Csit! Nem szabad ám lármázn!” Pedig csak ő maga lármázott.

Egyszer aztán egy ujonépült házba költöztünk. Nekem minden új ház kilakása belekerült két-három fogamba. Jól rendezett államban az új házak kilakását rendszeresen a demimonde-ra bízzák, Azok a nyavalyák üzdői.

Az új ház gyilkos levegője a mi papa-

kért. Negy jelentősége lenne ez alkalommal annak, hogy az afgánok számára nézve, mint egy 37 ezer ember, kikhez csatlakoznak. Mindegyik fél magának akarja megnyerni az emirt. Az emir azonban óvatos ember s talán csak akkor fog nyilatkozni, ha a katonai küzdelem már eldőlt valamelyik fél javára. Meg kell adni, hogy Oroszország jóban van az emirrel, a ki szívesebben látszik az oroszokat támogatni. Mert Herat elfoglalása sokkal jobban fájna az emirnek, mint Kandabar megszállása. Az emirnek imponál, hogy Oroszország még eddig mindig keresztülvitte a karát, míg Anglia már sokszor engedett mindenféle körülménynek. Ha az oroszok Kabulban vannak akkor India komoly veszedelemben forog. Oroszország tehát előnyben van. Anglia arra nem is gondolhat, hogy az oroszokat még Szamarkandban vagy Mervben megtámadja s még ott verje meg.

Az osztrák és magyar hadihajóhad

gyakorló hajórajza a minap Maltába érkezett, a hol, mint félhivatalosan jelentik, kitűnő fogadásban részesítették az angolok. Sir John Fisher angol admirális ebédet adott a hajótisztek tiszteletére s felköszöntötte őket és a legénységet is. Beszédében hangoztatta az admirális, hogy az osztrák-magyar és az angol tengerészek mindig a legjobb viszonyban voltak egymással, a hogy a legjobb viszonyban van a két ország maga, mint a hogyan Goluhovszki külügyminiszter kiemelte.

A háboru.

— decz. 29.

Az új főparancsnoknak és az új vezérkari főnöknek Tranzváliba érkezéseig minden nagyobb akció alighanem szünetelni fog.

Távirat jelenti, hogy lord Roberts maga rendelkezett így, mielőtt Gibraltárra hajóra szállt. Valószínű azonban, hogy a rendelkezés nélkül is szünetelne az operáció, — legalább az angolok részéről, — a kiknek helyzete a lehető legkényesebb és

gályainkra éppen halálhozó lett. A fejükben kaptak csúzt, a mi őket megölte.

Előbb a szegény jámbor Kokócska végezte be az életét, a ki soha senkinek egy szóval sem vétett.

De nemsokára a Zsakó is megbetegedett. Nem tudott már sem kiabálni, sem repülni, csakugy vánszorgott a földön. Még mindig ragaszkodott hozzám. A mint az íróasztalomnál ültem, odamászott az íróasztalom alá, a felemelt talpam alá bujva s a fejét a sarkamkoz szoritva: úgy gunnyasztott óraszámra, a míg betűket vetettem.

Később azután, mikor nagyon elnyomrodott, az íróasztalom fiókjában csináltam neki helyet, kibélelve puha papirossal; oda helyeztem el mellém. Ott is beszélgetett hozzám.

Egy reggel aztán megint ismételte azokat a csodálatosan utánzott csókhangokat.

„Mi kell, kedves Zsakó?”

„Add ide fejedet”, mondá legunyasztva a beteg fejét.

S egy perc múlva meghalt.

Ugy halt meg, mint egy ember.

Ugy sirattuk meg, mint egy kedvesünket.

a kiknek örülniök kell, — ha őket nem bántják.

Ma ugynevezett „angol győzelem” hírére hozza a táviró. S t e r k e s t r o m mellett volt pár nap előtt valami kisebb esatározás, melyben az angolok győztek. De míg az egyik távirat szerint „felkelőket” vertek meg, s másik szerint b u r o k voltak a legyőzöttek. — Bármint álljon is a dolog, ez a győzelem az angol hadakat egy lépéssel sem juttatja közelebb Pretóriához.

A T u g e l a folyónál is volt kisebb esatározás, mely azonban eldöntetlen maradt.

Lord W i t e h e n e r már az Océánon van. Ő rajta áll, most az, hogy Anglia megmarad a világhatalomnak, mert Délafrika elvesztésével a presztigét el fogja veszteni. Nem érdektelen az a következő nyilatkozat, a melyet a sudáni hadjárat idején tett a győztes az angol hadseregről közvetlen az omdurmani zsata előtt:

— Huszonötezer embert gyűjtöttem egybe — mondotta Kitchener, — ez a legnagyobb angol sereg, a mit az utóbbi 70 évben egyáltalán összegyűjteni lehetett. — Ezt a tényt azonban a lehető legkellemetlenebb módon érzem is. Az angol csapatok nem szokták meg, hogy oly nagy csapatokban harcoljanak, az angol katonatisztek pedig képtelenek nagyobb csapatok vezetésére. Az angol hadsereg továbbá híjával van annak, a mit minden hadjáratban mind fontosabbnak kezdenek tekinteni. Az előkészítő szolgálata nincs szervezve, az előrsi szolgálatot alig ismerik, a terepviszonyokat nem tanulmányozzák. — Az angol csapatok kiváltképp idegen földrészek bonyolultait való harcra vannak elkészülve a kinek fegyverzete a legtöbb esetben igen primitív.”

A nevelés és tanítás világából.

Szitnyai Elek.

A létért való küzdelemben mindenesetre az a harc a legfontosabb, melyet a megélhetésért ösztönszerűen vivünk. De ha ezt, fájdalom, elenyésző kevesen, sikeresen vivjük is csak fő ellenségünket, és ezt is csak ideig-óráig győztük le; a kisebbek és sokszor még hatalmasabbak, nyíltan és rejtve minden oldalról fenyegetnek bennünket.

Szegény testünkre és árva lelkünkre kor és nem-különbség nélkül anyai mindenféle ponderabilis és imponderabilitás, anyagi és szellemi kóros anyag leskelődik, hogy a fizikai és erkölcsi betegség és halál mindjobban és j o b b a n p u s z t i t k ö z ö t t ű n k. A bennünket körülvevő világ ugyanis nemcsak a nyomornak, betegségnek, elégtelenségnek hangjaival van tele, hanem a fantáziát, itéletet, erkölcsöt megrontó szellemi epidémiának még pedig az utánzásra csábító, vakon engedelmeskedni készítő, különféle szuggesztiónak elemeivel is.

Ilyen elemek azok a hamis uralkodó eszmék, hamis ideálok, azok az ujságokban, — könyvekben, a közvéleményben szállongó, az erkölcsi világrand tanait kinevető, ugynevezett szeszessziós társadalmi, neveléstani erkölcsi, művészeti igazságok.

Ideje, hogy ezek ellen, különösen a nevelés terén, komolyan védekezzünk.

*

Nyelvek, irodalmak, história, fizika jog és mathézis és még egy sereg más tudomány bármily magas foku ismerete mellett, a Mu-

zsa csókjával a honlokán: az ember nagy bűnös, a társadalomnak ostora, sőt hazájának ellensége is lehet. Sem mindenféle és iszonyu nagy ismerethalmaz, sem zsenialitás, sem testi ügyesség nem véd meg a bűntől. A bűntől egyedül egy szerény kis képzetkörnek, a moralisnak, vagy világosabban az erkölcsi világrand tanának ismerete véd meg, de az is csak akkor, ha lelkünkkel teljesen összeforrott.

Ha tehát sem egetverő tudomány, sem zsenialitás, sem művészet nem óv meg bennünket az elbukástól és ha a szívben élő erkölcsi világrand tana az egyedüli mentorunk, nem logikusan következik-e, hogy középiskolai nevelésünkben és tanításunkban ilyen irányu inrellegenciának kellene annak a középpontnak lennie, mely felé minden ismeret gravitál?

Most, fájdalom, nem ez a középpont.

Irodalom.

Vándoruton.

Fülei Szántó Lajos versei jelentek meg ily czímen, egy igénytelen külsejű, piros borítékos vékony kötetben.

Ez a szerény külső nem von le semmit a kötet értékéből, mert a versek igaz gyönygei aköltészetnek, a melyek maguktól csilognak.

Fülei talán nem is arra szánta e verset, hogy valaha nyomtatásban is megjelenjenek. Dalolt, verselt, a mikor a szíve, lelke megtelt érzelemmel, papírra vetette rímait, dalait és aztán gondosan elzárta fiókjába.

Most mégis kiállott velük arra a nagy piacra, melyet irodalmi vásárnak nevezünk és a hol azt tartják a legjobb portékának, a melyet torkaszakadtából, minél hangosabban tud kínálni a boltos, no meg a jóakaró ügynőke. Fülei Szántó verseit nem kínálja senki, kínálkoznak azok önmaguktól.

A reklám zajos világában e versek maguktól kínálkoznak, de a ki egyet-kettőt elolvasott belőlük, mindig visszatér e kötethez és szívesen ajánlja tovább, mindenkinek, a kinek öröme telik a poézisban és a ki szívesen megy olyan emberrel, a kiből az idealizmusból megmaradt még egy jó adag, — Ára fűzve 1 frt. — Mutetványul adjuk e kis részt a dalokból:

Sötét bánat, nehéz átok,
A mit én most érzek, látok,
Nem is lesz tán soha vége,
Ugy irták a sors könyvébe.

A miután szívem vágyott,
Keresve a boldogságot:
Nincsen többé: s ez az élet
Előttem már sommvé lett.

Virasztok a néma éjben,
Nehéz a lét, egyre érzem . . .
Éjfél utott, árnyak járnak,
Mintha sirások volnának.

Egyről-másról.

A jövő nő ruhái.

Egy francia divat lap az olvasónőihez azt a kérdést intézi, hogy a női ruha reformálását hasznosnak és könnyen keresztülvihetőnek találnák-e?

A nagy számmal beérkezett feleletek általában a reform ellen vannak, de nagyobbára megegyeznek abban, hogy a kabátot óhajtják.

Néhány választ itt közlünk:

„Ha nadrágot kellene viselünk, nemcsak a fél emberiség lenne borzasztó és kiállhatatlan, hanem az egész. A nadrágot bizonyosan a rövid férfikabát követné, mely az idomokból

semmit sem mutat. Nem kell a reform! Ha a női ruhát férfiruhával cserélnők fel, bájak vonzóerejét elveszíténék. A természet bennünket előnyösebb idomokkal áldott meg, mint a férfiakat, és ezt a természeti előnyt nem szabad elhanyagolnunk.

Egy másik felelet így hangzik: „Elég unalmas dolog, hogy minden-osztálybeli és korbelt férfiak egyformán feketébe, szürkébe, vagy barnába öltözködnék és mindannyian ugyanazon szabású ruhába bujnak. Miért ne hozhatnának be a hölgyek egy kis változatos-ságot az öltözésbe!”

Egy harmadik olvasónő így felel: „Mind annyiszor feszélyezve érzem magamat, valahányszor az utcán nőket látok kerékpárosok öltözetében: nadrágban és kabátban, kerékpárja nélkül. Mi lenne belőlünk, ha mindannyian így öltözködnének! Nem kell a bő nadrág mert feszélyez és a nőnek nem való illemből sem.”

Egyeseknek a kabát tetszenék, csak a hosszúságra nézve nem tudnak megegyezni.

Vannak, a kik azt tartják, hogy az a kabát lenne szép, mely hátul olyan hosszú lenne, hogy sleppszerűen a földet söpörné, mások a rövid kabátot tartják czélszerűnek, mert ez kényelmesebb.

Egyhangulag megegyeznek azonban a feleletek abban, hogy a reformálás igen drága volna, — rendkívül sok időt igényelne és igen sok szekrényt kellene tartani a ruhák számára.

N A P I H I R E K.

Debreczen, december 29.

Miért nem reczitált Ujhazy Debreczenben.

A „Mestert” — mi már csak így hívjuk Ujházi Edét, meghívta a kereskedelmi csarnok Debreczenbe, hogy itt a csarnok estélyén felolvasson valamit. Nagy előzékenységgel sietett elfogadni a meghívást és kötelességszerűleg még nagyobb sietséggel beadta kérvényét, hogy erre a művésztére eleresszék a kálvinista Rómába.

Az intendás ur ő kegyelmessége meglepő gyorsasággal elintézte az aktát és sajátkezűleg azt írta rá, hogy:

— M e g e n g e d e m.

A „Mester” most már valami hatásos dolog után nézett, a melyet a debreczeni estélyen felolvashatna.

Valami olyas keresett, a mi uj is legyen, hatásos is legyen és érdekes is legyen, — különösen Debreczenben.

Eszébe ötlött Makai Emilnek Tudós Professzor Hatvani című új verses vigjátéka s a fiatal poéta örömmel engedte meg a „Mester”-nek, hogy darabjának első felvonását Debreczenben elreczitálhassa.

A „Mester” napokig olvasgatta s minél többször reczitálgatta a lakásán, annál jobban megtetszett neki a felvonás.

A napokban elragadtatva így szökölt a Tudós Professzor Hatvani poéta szerzőjének:

— Öcsém, nagy hatást fogok csinálni a felvonásoddal. — Holnap utazom Debreczenbe...

És a vége az lett, hogy Ujházi nem reczitált a debreczeni estén semmit, mert nem is jött le.

Miért nem?

Abból az egyszerű okból, mert mikor este hazament a lakására, hogy bepakkolja a frakkját, meg a lakkezipőjét, egy hivatalos akta várt rá otthon:...

„Visszavonva... 899. sz. a. kelt rendelettel adott engedélyt, nem engedem meg, hogy az estélyen résztvegyen és elutazzék.

Gr. Keglevich, intendáns.

Már most arról, hogy az intendáns miért vonta vissza az adott engedélyt, erre nézve két pikáns verzió kering:

a) Az intendás csak egy nappal előbb tudta meg, hogy Ujházi egy olyan darabot akar Debreczenben reczitálni, a mely a Víg-szinházban fog bemutatásra kerülni és azért vonta vissza az engedélyt.

b) Az intendáns és Ujházy, mint az ismeretes éppenséggel nincsenek olyan viszonyban egymással, mint a mythológiai Castor és Pollux s ő Excellenciája azért adta ki az első kegyes rendeletet, hogy aztán az utolsó pillanatban, a visszavonásával egy kis — kellemes karácsonyi meglepetést csinálhasson Ujházinak.

—2.—

— A vármegyei központi választmány ülése.

1900 január 5 én tartják meg Hajdúvármegye központi választmányának ülését, melynek fő tárgyát a földadó minimumának megállapítása fogja képezni. E minimum megállapításának következménye lesz az, hogy a jövő évtől nem fognak a képviselőválasztók számára évenként új listát készíteni, hanem a földadó minimum alapján egyszer mindenkorra megállapított listát fogják a felmerült halál, vagy egyéb követelő események alkalmával kiigazítani.

— A tisztességtelen verseny ellen. A nehézség megélhetés, az a minden téren kifejlődött óriás verseny, melyet napjainkban látunk, nem riad vissza attól sem, hogy elhagyva a tisztesség utait, nagyhangú igérettel igyekezzék felül mulni a másikat, a gyöngébbiket, ki talán nem tud úgy reklamirozni magának, mint ő. Különösen ujabban nagyon gyakran átlépik egyes vállalkozók a tisztesség a becsület határát s ezzel nemcsak hogy a közönséget rontják meg, hanem tönkreteszik azon iparosok jó hírnevét is, kik becsületes munkát adnak. Annyira ment már ez a dolog, hogy az országban nagy mozgalom indult meg az iparosok körében, hogy a tisztességtelen verseny ellen tegyenek valamit. A debreczeni iparosokat is sokszor háttérbe szorította már a tisztességtelen verseny s most ők is nagy mozgalmat indítottak ellene. Terjedelmes memorandumot szerkesztettek, melyet az országgyűléshez fognak felterjeszteni, hogy ott kérjék a tisztességtelen verseny által rajtok ütött sérelmek orvoslását. A memorandumban külön törvény alkotását kérik, mely az iparjogokat védelmezze. Így pl. hogy az üzleti titkokat az alkalmazottnak még a szolgálatból való kilépés után is büntetés terhe alatt ne szabadjon elárulni, továbbá, hogy az ipari ügyekben a törvényszékeknél egy iparos ülnök is legyen mint vám kereskedelmi elnök stb. Mindenesetre megszívlelendők azok a dolgok, melyeket e memorandum tartalmaz s hisszük is, hogy az arra hivatott közegek figyelembe veszik derék iparosaink felszólalását s találnak utat és módot arra, hogy a tisztességtelen verseny ellen védve legyen a becsületes munkás.

— **Jegyzőkönyv hitelesítés.** A tegnapi városi rendkívüli közgyűlésnek jegyzőkönyvét a városháza nagytanácstermében ma délelőtt 10 órakor hitelesítették gróf D e g e n n f e l d József főispán jelenlétében.

— **Ipari hitelszövetkezet.** Megemlékeztünk már az ipartestület azon mozgalmáról, melyet egy városunkban felállítandó ipari hitelszövetkezet létesítése érdekében indítottak. A mozgalom mind szélesebb és szélesebb körben vert hullámokat s ma már közel van a megvalósulás stádiumához. Az alapszabályok elkészítésére már régebben ki küldött bizottság nagy körültekintéssel dolgozva már elkészítette az alapszabály tervezetet s azt az előjárásági gyűlés már el is fogadta. Így nincs egyéb hátra s minthogy az elfogadott alapszabályokat jóváhagyás végett felterjeszték a belügyminiszteriumhoz. A felterjesztés rövid időn megtörténik s ha a miniszter megadja jóváhagyását, akkor a hitelszövetkezet megkezdheti áldásos munkáját, mely Debreczen iparára kétségkívül nagy hatással fog lenni.

— **Az új bérház.** Nem sokára fölépül már a város második új bérháza is. Már készen állanak a falak s a tető is jobbra fel van rakva. A munka erősen folyik úgy hogy tavaszra egészen készen lesz a díszes bérház s ezzel a Simonyi utca eleje egész világvárosi színezetet ölt magára.

— **Nőegyleti gyűlés.** A jótékony nőegylet e hó 31-ére, azaz vasárnapra összehívott választmányi gyűlése, tekintettel az ó-év utolsó napjára, előtte való napon, az az e hó 30 án Szombaton délut. 3 órakor tartatik meg. Miről a választmányi tagokat ezuton értesíti — az elnökség.

— **Kinevezés.** Nagy Kálmán a helybeli kir. táblához berendelt aljegyzőt ő felsége a kiraly a derecskei járásbíróshoz albiróvá nevezte ki.

— **Lelenczház Debreczenben!** Az országos Fehér-Kereszt Egyesület a hét éven aluli elhagyott és talált gyermekek gondozása végett, fiók-lelenczházakat rendezett be Szombathelyen, Aradon, Békés Gyulán és Kassán s erről a belügyminiszter körlevélben értesítette Debreczen város közönségét. A városi tanács ezt az értesítést alkalmul ragadta meg arra, hogy kezdő lépést tegyen egy ilyen emberbaráti intézetnek Debreczenben is felállításához. Feliratot intézett tehát ugy a Fehér-Keresztegyelet elnökségéhez, mint a belügyminiszterhez, — amattól egy fiók-lelenczház felállítását emettől pedig a mozgalom támogatását kérelmezvén. A tanács feliratában különösen azt hangsúlyozza, hogy Debreczen, mint az alföldi magyarság természetes központja, a legalkalmasabb egy ilyen intézet elhelyezésére s az alföldi magyar faj érdeke kívánja, hogy a Fehér-Keresztegyelet nemes irányu működésében Debreczent is figyelembe vegye.

— **Locs-pocs.** És megint olvad a hó. Csak tegnap örültünk a szép fehérségnek s ma már olyan sár, locs-pocs van az aszfalton, hogy csaknem térdig kell gyürni a nadrágot s a hölgyeknek előkell venni jó felfogásukat. Hát bizony csakis az az egyedüli szép ebben a csunya, kalucsnis világban s csakis ez feledtetni velünk a szép fehér hó-takarót, mely már megint tűnő félen van, igazolva azt, hogy a hóból is sár lesz!

— **Százezer forint az Emkének.** Az Emke nemes czéljaira hatalmas új tőkét nyert, kérek százezer forintot. Tegnapelőtt halt meg Kolozsvárott özvegy M o h a y Károlyné. Ma

emették el. Végre döntésben nagy földbirtokát a mely teljesen tehermentes és százezer forint értékű, az Emkének hagyományozta.

— **Városi népkonyha Szegeden.** Debreczen után Szeged város tanácsa határozta el magát legelőször arra a kényes kísérletre, hogy a város szegényei számára népkonyhát tartson fenn, hol a jelentkezők egész télen át meleg ebédet kapnak és pedig ingyen. A népkonyha kezelését Szegeden a jótékonyági egyesület vállalta magára, a költségeket azonban a város viseli. Kezdetnek mindjárt 1500 frtot utalványozott ki erre a célra a tanács.

— **Ács szaktanfolyam.** Az ipartestület előjárósága tegnap délután tartott ülésében elhatározta, hogy városunkban egy ipari szak tanfolyamot fog felállítani, melyben a kisebb ács mesterek nyernek alapos oktatást. A tanfolyamot, melyet február 1-én nyitnának meg 2-3 hónapra tervezik, a helyiség az ipartestület tanácstermében leendő, s az oktatás elméleti és gyakorlati részre oszlik. A gyakorlati rész előadására egy államépítészeti mérnököt, az elmélet előadására pedig Kovács István keresk. és iparkamarai fogalmazót kéri föl. A tanfolyamot, melyre most elfogadnak jelentkezéseket az ipartestület helyiségében, ajánljuk ácsiparosaink figyelmébe.

— **Szecszeziós bál.** Utón-utfélen emlegetik a »szecszeziót.« Szeretnék tudni annak értelmét. Lesz rá alkalom, hogy megismerje a közönség, mert február elsején a jogász tisztviselő kör szecszeziós bált fog rendezni. A rendező bizottság elnöke lovag Dobieczycki Sándor.

— **Az angol társalgó kör,** f. hó 30-án nem tartja meg a szokásos thea estélyét, mivel az új évre való készülődés sokakat elfoglal, azonban 1900 január 7-én Vasárnap valószínűleg nagyobb szabású estélyt rendeztetik, mely estélyre az angolul beszélni tudó hölgyek ismét felkértenek a megjelenésre. — A thea estélyek napja Szombatról Vasárnapra tettenek át.

— **Párisi pikantéria.** Abban a világban, a hol nem unatkoznak, élénken tárgyalják most az alábbi történetet, melynek a hőse egy féj, aki öl. Az egyetlen változatosság, amit ebbe az elezépelt foglalkozásba behozott az volt, hogy nem a csábító és nem a hülsen asszonyt ölte meg, hanem... de ne rontsuk el a csattanót!

A színhely tehát egy előkelő párisi szobrász műterme. A szobrász intim kis kiállítást rendezett karácsonyra elkészült munkáiból és a kedves látványosságban sok ismerős és ismeretlen látogató gyönyörködött. Egy női mellaszobor előtt azután egy haragos ur hirtelen fölkiáltott:

— A feleségem! Tehát mégis igaz!...

És mielőtt valaki meggátolhatta volna, elbrántotta a szobából a revolverét és agyonlőtte a szobrot.

Természetesen rögtön letartóztatták a képzőművészetek ez újfajta tisztelőjét, aki nem minden alap nélkül így sóhajtott föl:

— Okosabb lett volna, ha a feleségemet öltöm meg. Mert akkor bizonyosan fölmentettek volna, így pedig bizonyosan elítélnék. És ráadásul még a szobrot is meg kell fizetnem...

— **Az iparosok figyelmébe.** Az ipartestület előjárósága figyelemzetni kívánja azon iparosokat, kik a beiratási díjakat a számos felszólítás daczára sem fizették be, hogy a befizetés utolsó határnapja december 31-ével lejár s kik addig nem tesznek eleget kötelezettségüknek azokon január 1-től fogva végrehajtás utján fogják beszédni a beiratási díjakat.

— **Egy tánciskoláról.** Ezeknek a soroknak írója, kinek gyermekei ott tanultak és tanulnak ma is, Alföldy Károlynak a Péterfia utca elején 2 sz. a. levő tánciskolájában, »römmel hívja föl e jó nevű intézetre Debre-

ezen városa művelt közönségének figyelmét. megjegyzendő, hogy ezen évben az első tanfolyam már bevégeződött, sőt megkezdődött a második tanfolyam is, melyet azonban a most lefolyt ünnepek s az ezzel járó iskolai szünetek miatt félbe kellett szakítani, s az órák rendszeres tanítással csak 1900 január 2-án fognak megnyitni. Alföldy mindég tekintettel van arra, hogy a tánciskolai órák össze ne ütközzenek a rendes iskolai órákkal, a mit tanúsít azon kimutatás is, mely szerint szerdán szombaton d. u. 3 órától a kis kezdőknek, — hétfőn, szerdán és pénteken este 6-7-ig a nagyobb kezdőknek, kedden, esütörtökön és szombaton este 6-7-ig a haladóknak tartja óráit. A ki csak jelen volt valaha ezen órákon bámulattal látta azokon Alföldy Károly végzetlen türelmét kiesiny tanítványai ügyesítésének gyakran bizony nehéz munkájában. Szép azt elnézni mint bátorítja a félénket az ügyetlenkedőt, mint oltalmazza ezen utóbbit a kinevettetéstől s mint gyújtja mind több igaz önértetre az ügyesebbet. Melegen ajánlja e sorok írója, mint érdeklődő szüle, minden gyermekekkel megáldott művelt család figyelmébe ezen derék intézetet.

— **Zeneestély a Magyar Királyban.** Ma este a »Magyar Király« kávéházban a budapesti vendégszerepléséről hazaérkezett Kiss Béla jeles zenekara fogja a közönséget legszebb darabjainak előadásával gyönyörködtetni. Ebben a században úgy se sokszor hallhatni már muzsika szót, okosan teszi a kf a mellett bucsuzik a kopott ó esztendőttől.

— **Az utolsó megyei választások.** 1902-ben a megyei közigazgatási tisztviselőket ujjonnan kell választani, mert erre az időre a vármegyei tisztviselők mandátuma lejár. A közigazgatás reformját tudvalevőleg úgy tervezik, hogy a választás helyett a kinevezés lép életbe. Ha az osztrák bonyodalmak a belügyi reformokat le nem szorították volna ez elinduló teendőik listájáról, már 1902-ben se lennének választások. A reform késedelme azonban még ezt az egy megyei választást meghagyja. De semmi kétség nincs afelől, hogy egyuttal ezek lesznek az utolsó megyei választások, mert ha esetleg addig nem is vinnék keresztül a reformot, az új ciklus alatt az okvetlen törvényynyé válik. Erre vall a kormány jövő évi muakprogramja. A jövő évben tudniillik teljes erővel hozzálatnak a közigazgatási reform tervezetének megalkotásához. A belügyminiszteriumban az eddig meglevő reformterveket esetleg külön kodifikacionális osztály vagy bizottság segítségével revideálják és megállapodnak a végleges tervben.

Színház.

HETI MŰSOR.

Pénteken, »C« bérletben: F e d o r a. Sardou hatásos színműve.

Szombaton, »A« bérletben: Verő György bájos zenéjű S z u l t á n - j a.

Vasárnap, két előadás, délután leeresztett helyárrakkal Talmi herczegnő. Este: A k i n t o r n á s e s a l á d.

Hétfőn, új év első napján két előadás, délután: Barnett lányok, operette Este: S z i g e t v á r i v é r t a n u k, történelmi színmű.

Házi béke Bisson mulattató ötletességben gazdag vígjátékát adták tegnap este nem nagy közönség előtt. A féltékenykedésre oly sok okot találó Germaine szerepét S z a b ó I r m a játszotta. Úgyes játéka miatt sok tapsot kapott. Tetszett Tanay, Kiss Irén, ifj. S z a t h m á r y és R u b o s kiket nyílt színen is kitapsoltak. Jók voltak T ó t h Elek és B a r t h a a kisebb szerepekben.

Mulatság.

December 29-én. Petőfi dalkör estélye a »Bika« disztermében.

December 30-án. A gépjavitó műhely »Egyetértés« dalkörének dal és jelméz estélye a »Biká«.

A Z i o n zártkörű mulatsága a »Margite« fűrdő disztermében.

December 31-én. Az »István« gőzmalom tagjainak Sylveszter estélye a »Margit« fűrdőben.

Január 6-án. A hentes és mészáros ifjak bálja a »Biká«-ban.

Január 13-án. A nőegylet vigalma a »Bika« szállóban.

Január 17-én. Jogász bál a »Bika« szállóban.

Február 4-én. Az »Iparos kör« bálja a »Bika« szállóban.

⊕ **Jogász bál.** A január hó 17-iki jogász bálra nagyban folyik a készülődés. A rendezőség a meghívók szétküldésének nagy munkájával foglalkozik nap mint nap, az elnökség pedig a mulatság sikerének biztosításán dolgozik a legaprólékosabb ügyek lelküsméretes elintézésével. Mert hát nagy dolog az a j o g á s z b á l, akár hiszi a lányokon kívül valaki, akár sem és bizony ha egy ilyen nagy bálról azt mondhatják el a kik végig mulattak, hogy sikerült, — ez elég arra, hogy a névsorban a legutolsó rendező is önértéssel mutasson magára, mondván: én rendeztem! És mi hisszük, hogy a jogászok lelkes buzgalmának meglesz a maga eredménye s bál után sok szép leány fogja bevallani ha másnak nem, magának, hogy nincs párja a debreczeni jogásznak!

⊕ **A nőegylet jelmezes vigestélye.** A debreczeni jótékony nőegylet 1900. január 13-án szombaton az »arany bika« szálló disztermében szegényeinek és árváinak javára jelmezes vigestélyt rendez. Belépti jegy személyenként 4 korona. Páholy jegy 4 korona. Páholyba menőknek személy jeggyel is el kell látva lennie. Jegyek előre válthatók: Szent-Királyi Tivadar, Békés Lajos és Zádor Lajos urak üzletében, utóbbi helyen páholy jegyekre is előjegyezhetni. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak. A hölgyek kéretnek lehetőleg népviseleti jelmezben vagy ellenkező esetben egyszerű öltözékben megjelenni. Kezdet 8 órakor. Műsor: 1. Népviseleti jelmezes felvonulás. 2. Ének. 3. Vigaszavalat. 4. Csoport tánc (gavoite). 5. Általános szerencse játék. 6. Tánc reggelig.

⊕ **Az »iparoskör« balrendező bizottsága** még a karácsonyi ünnepek előtt megalakult, megválasztott elnökek Biczó Gyula alelnökek Veres Lajos, Blaskovics Mihály, pénz tárnoknak Jobbágy Imre, ellenőrnek Bisutka Gábor, jegyzőnek Komlósi Miklós. A rendező bizottság tagjai: Ács Imre, Atzél Géza, Balla Mihály, Balogh Gergely, Balogh József, Bassiszta Albert, dr. Bocz Elek, ifj. Csikos Ferencz, Dézsi Lajos, Dianys Gyula, Hankus Károly, Hoffmann Sándor, Horváth János, Jóna Dániel, Juhász István, Kerekes Albert, Kiss József, Kiss Sándor, Kormos Gyula, Koszta János, Molnár Ambrus, Möldner József, Morvai Sötér, Nádai Rezső, Neubauer János, Papp Rókus, Pigler Lajos, Piros Béla, Rónai Antal, Riesz Henrik, Rössler Rikárd, Sorly Ede, Szedlák József, Szepessy Gusztáv, Szöllössi Dániel, Thieszen Arthur, Ungváry Mihály, Zavilla Gyula, Veréb István, Vetessy Béla, Varga István, Weidner Gusztáv. Elhatározatott, hogy a táncvizalom február 4-én (vasárnap) a »Bika« vendéglő disztermében fog megtartani és szünóra után érdekes változatokkal »Cotillon« tánc is rendeztetik.

⊕ **Az »Egyetértés« dal és zene egylet** mely a debreczeni állami gépjavitó műhely munkásai körében áll fenn, holnap este az Arany Bika szálló disztermében dalestélyt rendez. A kiváló erőkből álló egylet még nem igen szerepelt a nyilvánosság előtt, de annyi szépet halottunk felőle, hogy a közönségnek figyelmét a legnagyobb készséggel hívjuk fel az érdekesnek ígérkező estélyre. Hangverseny után tánc következik.

Hull a hó . . .

— Valami a természet és az élet haváról. —

Hogyan támad a hó, arra nézve még mindig nincs biztos tudomása a fizikának. Mondják, hogy a légkör hirtelen kihűlése okozza, de ez csak föltevés.

Általában még mindig homályban vagyunk az éter legmindennapibb tünetnyeivel szemben, s ezek közül való a havazás is.

Senkisémet járt még a felhők között, a mikor cseppfolyás vagy ködszerű tömegük megkristályosodik.

Ugy vagyunk vele, mint az a kis diák, kit a vizsgán megkérdezett tanára, hogy mi a hó? Az ifju tudósjelölt mélyen elgondolkozott, aztán kijelentette:

— Tegnap még tudtam, de az éjjel elfelejtettem.

— Gondolkozzál, fiacskám! — biztatta a professzor, — hátha eszedbe jut.

Nem jutott eszébe és a tanár egy idő múlva egészen busan azt mondta:

— Működés szerencsétlenség! Ime, az egyetlen ember, aki tudta, hogy mi a hó, s az is elfelejtette!

De ha nem is vagyunk tisztában a hó keletkezésével, azért mégis a legrégebb és a legjobb ismerőseink közül való.

A gügyü is tapsol örömeiben, mikor először meglátja és mohón nyul utána, mert azt hiszi, hogy fehér cukor.

A hideg fogása és amint elolvad meleg ujjacskái között, csakhamar kiabrándítja, s ez talán az első kiabrándulás, mely az ifju világpolgárt éri.

Aztán sem marad adósa az ilyen meglepetésekkel tél apó hü fia, a hó.

Sokszor, nagyon sokszor találkozik még vele az életben; mikor szeret, mikor lelkesedik, mikor elindul virágos ösvényen, tavaszi rügyfakadaskor, férfikora delelőjén s egyszerre csak megcsapja egy hideg fuvallat.

Bár láttatlanul, mindig jelen van a hó. Egyszer pedig meglát a tükörben egy ismeretes, de mégis olyannyira idegen alakot.

Ő maga volna az, de mint a magas hegyek csúcsháról valami fehér csillogás jég-hidegen ragyog feléje az élet hava, egy pár ősz hajszál, s fülebe zsongja altató dalát a nagy elbágyasztó, a minden rajongást kioltó nagy mester: a halál . . .

Hanem a kibén megmaradt az élet csatlódása közepett a hit, jól tudja, hogy ez az átalakulás nem az utolsó.

Bár mindinkább megfihérednek a hajszálak és végül egészen elborítják ezüstszínnel a koponyát, alatta mégis lüktet a feláradás gondolata.

S ezt a gondolatot, ezt a megnyugtató érzést a valódi hó látásából meríti az ember fia. Tudja, hogy a fehér világ a tavasznak leghívebb előharczosa.

A nagy fehér takaró alatt nyüzsög az élet és a természet, mikor látszólag megvan halva, csak új életet készít élő abban a körforgásban, melyben ki van jelölve a legkisebb csillagnak, a hójegőcnek is az ő pályafutása.

A fehér világ örömeiről már sok költő zengett dalt. Nem akarom tehát én is fogyasztani a poézis kenyereit, mely a mai világban ugyis elég szűken jár ki.

Jobb is azt megnézni — teszem: oda-künt a tavon, hol a gyermekvilág sikongva és örömet zajosan kifejezve, hólapdákkal dobálódzik: könnyebb azt ott megnézni, mint leírni.

Ilyenkor valami mély vágy szállja meg az öregedő embert, amint hatranéz a bejárt ösvényre s visszagondol a sok elhervadt virágra, melyet már az emlékezés hava takar. S még a legnagyobb pesszimista is fel-sóhajt:

— Volnék csak még egyszer abban a korban, mikor a lelmem és a szívem melegtől megolvadt — a hó.

Különfélék.

A liliumok halála.

— Jean Lorrain. —

A liliumok fehér halála
Megtépi mindég szívemet,
Leveleik fehér hullása
Ott a virágtartó felett.

Szép halottestük ben a pohárban,
Oly fenséges, olyan rideg
Kristály üveg koporsójában,
Akár a husz éves szüzek.

Előkelően s olyan sápadtan
Magasztos ez a gyötrelem,
Ott a pompás nagy Vénusz-szarvban
Mind, mind virágmartyr leszen.

S amint ott a virágpohárban
Levelük lassan hull tova . . .
Haldoklásuk szép édes álom,
És illatuk virág ima.

Pekri Károly.

Jókai Mór és Zola Emil.

Említettük már, hogy Zola, a nagy francia író, mily magasztaló hangon emlékezett meg Jókai Mór irodalmi működéséről. Jókai Mór szerelmi házasságát Michelet-nek, a nagy francia történetírónak késői házasságával párhuzamba hozva, azt a »magyar »Homér«, így nevezte el Jókait, legszebb cselekedetének mondotta. Jókai e nyilatkozatra válaszul levelet írt Zolának, a melynek őszinte bensősége nagyon meghatotta a nagy francia regényíró. A levél az eredeti francia szövegből fordítva így hangzik:

Kedves mester és kartárs!
Egész szívemből köszönöm azokat a kedves szavakat, a melyeket irodalmi működésemről és házasságomról mondott.

Miként relikviát, úgy fogom megőrizni ezeket a szavakat.

A mit ön cselekedett, az nem csupán baráti tett volt, de annál sokkal több: mentési művelet.

On jól tudja, hogy mit tesz az, ha a tömeg üldözöbe vesz valakit azért a főbenjáró bűnért, hogy az igazságnak és a becsületnek bajnokává avatta magát.

Engem is üldöztek, mint a medvét, nagy falkakisérettel. És miért? Mert volt bátorságom ahhoz, hogy szeressek, és mert az a boldogság ért, hogy viszonszerettetem.

Vajjon csak a szatirok és nimfák számára találták-e fel a szerelmet? Eros és Psyche jelképei a boldog szerelemnek, pedig nem valának gyermekeik.

Ez a barbár hajsza csillapulni fog az ön szavai következtében, melyek méltóak a költőhöz és az igazság bajnokához.

Az Isten fizessen meg önnek.

Eddigelé bámulója voltam a szellemének,

Engedje meg, hogy én és drága feleségem

legmélyebb hálánknak kifejezést adjunk.

Budapest, 1899. december 6.

Hive
Jókai Mór.

+ Viktor Emánuel és a gyóntató pap.

A pápa és az olasz király közt az utóbbi időben meglehetősen kiélesedett a viszály, melynek a pápa a legutolsó konzisztóriumban kifejezést is adott. Ebből az alkalomból érdekesnek tartjuk közölni Della Rocca tábornok most megjelent Egy veterán önéletrajza című művének egyik epizódját, mely érdekes világot vet arra, hogy akarta az olasz pap-ság Viktor Emánuel rábírní egyházellenes intézkedéseinek visszavonására.

1868 vége felé — így beszéli el az esetet Della Rocca — Viktor Emánuel San Rosoreben hirtelen súlyosan megbetegedett. — Az orvosok nem titkolták el a király előtt, hogy a betegség fölöttébb veszélyes, mire a király azt a kívánságát fejezte ki, hogy adják fel neki az utolsó szentséget, Menabrea tábornok, miniszterelnök, a későbbi francia nagykövet, a ki folyton a király ágya mellett állt, rögtön futárt küldött a pisai herceg-érsekhez, hogy küldjön papot a királyhoz. Az érsek teljesítette is a király óhaját, előbb azonban egy iratot adott át a fiatal papnak, hogy csak abban az esetben oldozza fel a királyt, ha az iratot aláírja. Az irat pedig a király uralkodása alatt történt összes egyházellenes intézkedéseknek visszavonását tartalmazta.

A király azonban teljesen birtokában volt szellemi képességének és kijelentette, hogy mivel politikai aktusról van szó, nem írhatja alá, csakis a miniszterei ellenjegyzése mellett.

— A miniszterelnök ott van a másik szobában — így szólt a király a paphoz — vigye oda neki és mutassa meg az okmányt.

A fiatal pap elhalványodva meut Menabrea-hoz és elmondta a király üzenetét. Menabrea elolvasta az irást és arcát elfutotta a düh. Reszkető, de fojtott hangon, hogy a király meg ne hallja, így szólt a paphoz:

— Tudja meg, tisztelendő ur, hogy az olasz törvények értelmében tilos a haldokló lelkiismeretére kényszerít gyakorolni és ha ön nem adja meg a föloldozást a királynak, rögtön lecsukatom!

A pap nem szólt semmit, hanem lehajtott fővel ment be a király szobájába és a trónörökös, Carignano herceg, Mirafiori grófné és Menabrea jelenlétében ellátta a királyt az utolsó szentséggel.

+ Akinek nem kell a muzsika.

A.: Reményilem, el fog jönni a hangversenyemre?

B.: És baj lesz, ha nem jövök el.

A.: Bizonyára! Jó jegyet fogok önnek küldeni.

B.: A hangversenyteremben nincs jó hely, mert mindenütt hallani a zenét.

CSARNOK.

A kaland.

— Elbeszélés. —

Írta: Jenei Jenő.

(Folyt. és vége.)

Arczát, mely kétségkívül szép volt és fiatal, nem láthattam, csak dus, aranyszőke haját, kicsiny, rózsaszín füleit és telt, fehér nyakát, melynek üde, asszonyos gömbölyűsége lekötötte tekintetemet.

Meg voltam babonázva. — Mint a hogy meg vagyok babonázva mindig, mikor szép nyakat látok. Talán emlékszel is rá, hogy rabja voltam mindig annak a szenvedélynek. Nem is szenvedély talán; olyan ártatlan hóbort csak. Imádtam a szép nyakat mindég.

Pedig magam sem tudom, mi bűverő van abban a parányi, sima testrészen, mely plasztikai vagy érzéscsábító előnyökkel éppen nem rendelkezik. De rám nézve határozottan bűvös az. Emlékezhetsz rá, hogy, mikor meleg tavaszi deleken a régmúlt szép időkben együtt járkáltunk a korzón, mindig az előttünk haladó szép lányok, asszonyok

fehér nyakát tanulmányoztam. — S most utitársam gyönyörű studium volt e tanulmányaimhoz.

Talán negyedórja is volt már, hogy a vonat haladt velünk.

Hallgató, szép, csöndes késő őszi délután volt, a milyennek a szép, napsütött őszi napot festik a regényírók. Változatosság nélküli, egyhangú, sik mezőkön haladtuk keresztül.

A uap a vonat irányában sűtött, kétoldalt csapódott el a vonat mellett s a kocsi belsejében félhomály volt.

Künn a légymeleg őszi napfényben ragyogott a levegő; az égen báránylegcsapások uszáltak.

A méla csöndességet csak a vonat robogása zavarta.

En a kocsi homályában ültem mozdulatlanul, szinte lélekzetemet is visszafójtva s onnan néztem utitársam alakját, annak a kocsi ablakán kihajló, aranyzóke fejét, melyet aranyfényrel vont be a kocsi mellett elcsapódó napsugár. Csókokkal borította fehér nyakát s a léghuzam, mit a sebesen haladó vonat támasztott, láthatatlan kezével nyakának apró, elszahadult fürtei között babrált.

Azok az apró fűtők incselkedve libegtek ide-oda. Káprázó szemeim előtt lassankint apró, fantasztikus élőlényekké változtak át, kik apró ujjakkal gunyosan integetnek felém.

A robogó vonat magányos lármaja izgatta feszült idegzetemet, szememet nem tudtam elfordítani utitársam alakjáról.

Már nem a kalandvágy izgatott, hanem utitársam csodálatos egyénisége: a mozdulatlanság, melylyel egy negyed órája, engem észre nem véve az ablaknál állott, a vágy, megláthatni azt az ismeretlen arcot, melyet éppen ismeretlen volta miatt valami csodálatosan báfosnak képzeltem. Izgatott annak a lehetősége, hogy utitársam tudja, hogy nincs egyedül, csak hogy nem akar rólam tudomást venni.

Lügerültség fogott el e föltevésre.

Ki lehet az, a ki képes csupa arroganciából fél óráig fárasztó mozdulatlanságban maradni csak azért, hogy ne kelljen tudomást vennie egy, vele egy társaságba került talán lenézett másik személyről?

De nem lehetett-e az a félelem tartózkodása is?

... Oh nem! Azon az ablakon oly nyugodt öntudat, olyan főnhéjazó méltóság ömlött el, mely azt ezt a föltevést kizárta.

Az a nő nem félt, az a nő lenézett engem.

Tudod, mennyire gyűlölöm az arroganciát; ismersz, hogy természetem ingerlékeny és bosszuálló.

Bosszura gondoltam.

Megbüntetni azt a nőt főnhéjazásáért.

A bosszuállás nemtője leszek, ki nem hagyja a vétket megtorlás nélkül.

S bosszumat alkalmam van azonnal keresztülvinni.

Odalopózom annak az asszonynak a háta mögé — s megcsókolom a nyakát!

Csak az von le sokat az érdemből, hogy nem úgy készültem a cselekvésre, mint a Nemezis: hidegen és nyugodtan, hanem ellenkezőleg: forró, lihegő ajakkal, lángborult agygyal s szilaj szevedélytől sebesen dobogó szívvel.

Ah, barátom, valóban, nem a bosszuállásra gondoltam én akkor, hanem arra a gyönyörűségre, a mit ajkam érez majd, mikor azt az eleven, meleg, fehér bársonyt érinti.

Érzéki szenvedély vezérelt; éreztem, hogy belehalnék, ha valami vagy valaki abban a csókban megakadályozna. Ittassághoz hasonló kábulat fogott el, mely fokozatosan mindinkább hatalmába ejtett.

Nem lehetett sokáig haboznom: ki tudja, mennyi idő telt el azóta, a mióta én ennyire jutottam?

Hátha mindjárt állomást érünk?

Akkor vége mindennek!

Elhatározottan emelkedtem föl, de lassan és nesztelenül, mint az ugráshoz készülő tigris. Nem jutott eszembe, hogy a mit cselekszem, az ortvátadás és nagy gyávaság. Jóformán öntudatlanul cselekedtem. Örült voltam.

Lassan közeledtem utitársamhoz és sikerült nesz nélkül közel jutnom hozzá, egész a háta mögé.

Ott álltam közveflen mögötte. Szinte azt hittem, hogy meghallja a szívem dobogását: olyan erősen vert. Koponyámat majd szét repesztette a lüktető vér. O mitsem sejtve állott mozdulatlanul előttem.

Előttem volt a legszebb nyak mindazok között, a melyeket valaha a természet alkotott. Tekintetem magnetikus hatása alatt a finom fehér bőr alá rejtett idegek lágyan mozdultak meg néha, de úgy látszott, az érzetet nem tudták továbbjuttatni.

Éreztem hajának illatát, s alakjáról delejes meleg sugárzott felém.

Ekkor már tökéletesen elvesztettem eszemet.

Nesztelenül hajoltam utitársam tőle s nem törődve azzal, hogy — ha csakugyan mitsem tudott jelenlétemről — tettemmel halálosan megijeszíthetem: két kezemmel két karját megragadva, hogy szándékomban véletlen mozdulattal meg ne akadályozhasson, ajkaimat rátapasztám nyakának meleg vonagló bársonyára.

O rémült kiáltással rántá ki magát kezeim között, ijedtségtől merev arcát felém fordítva.

... Lábaim megroskadtak ...

A tanácsosné volt, a főnököm felesége.

A többit eltalálhatod.

Most három emlékem van e kalandból, s azokat három különböző helyen hordom: Egyiket fejemen, a másikat zsebemben, a harmadikat pedig szívemben. Azonban csak az utóbbi emlék kedves előttem, s ezt érhetők fogod találni, ha megnevezem a három emléket: Az egyik egy kardvágás, a másik egy okmány — állásomtól való hivatalos fölmentés, — a harmadik egy kaland, egy vasuti kaland édes emlékezte.

S mostan, ha olyan társaságban vagyok hol vasuti kalandokról van szó, bizonyos főlény érzetével tekintek szét a társaságon és — hallgatok.

Veled mint legjobb barátommal közlöm a dolgot, magyarázatul tudakozódásodra, de kérlek, ne közöld senkivel.

Ölelő barátod

Dénes.

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi czég — lentése. —

Debreczen, december 29.

Készáru tartott

Okt. buza	7.91 - 91.
Okt. rozs	6.47 - 48.
Októberi zab	5.06 - 08
uj tengeri 1899	4.99.5. —

I. Készáruüzlet.

Eladattott:

Buza. Tiszavidéki: 1500 mm. 80 k. 8 forint 60 krajczáron 5000 mm. 80 k. 8 forint 0 krajczáron, 100 80 k. 8 forint 30 krajczáron, 100 mm 80 k. 8 forint 25 krajczáron, 100 mm. 70 5 k 8 forint 35 krajczáron, 30 mm. 80 k. 8 forint 10 krajczáron, 360 mm. 79.7 k. 8 forint 70 krajczáron, 200 mm 79085 8 forint 30 krajczáron, 100 mm. 79.4 kr — rint 25 krajczáron, 300 mm. 79 k. 8 forint 10 krajczáron, 100 mm. 79.2 k. 9 forint 22 és fél krajczáron, 200 mm. 79 k. 8 foimt 20 krajczáron, 100 mm. 79.4 k. 8 forint 20 krajczáron. 500 mm. 79 k. 8 forint 40 krajczáron, 400 mm: 79.5 k. 8 forint 20 krajczáron, 100 mm. 79 kr

8 forint 15 krajczáron, 100 mm, 78.5 k. 8 forint 25 krajczáron, 250 mm. 78.5 k. 8 forint 25 krajczáron, 150 mm. 78 k. 8 forint 15 krajczáron, 400 mm. 78 k. 8 forint 16 krajczáron 110 mm. 78 k. 8 forint 10 krajczáron 570 mm 78 k. 8 forint 05 krajczáron, 100 mm. 77.5 k. 8 forint 15 krajczáron, 550 mm. 77.5 k. 8 forint 15 krajczáron, 300 mm. 76 k. 8 forint 90 krajczáron, 300 mm 76 k. 7 forint 75 krajczáron, 100 mm. 75.5 k. 7 forint 90 kr n, 100 mm. 75 k 7 forint 85 krajczáron, 200 mm. 73.5 k. 7 forint 70 krajczáron mind három hónapra.

Pestmegyevidéki: 100 mm. 81 k 8 forint 20 krajczáron, 200 mm. 80 k 8 forint 35 krajczáron, 400 mm 79.5 k. 8 forint 2) krajczáron, 100 mm. 79 k. 8 forint 15 krajczáron, 200 mm. 79 k. 8 forint 30 krajczáron, 100 mm 78.8 k. 8 forint 05 krajczáron, 100 mm. 78.5 k. 8 forint 10 krajczáron, 100 mm. 78.4 k. 8 forint 15 krajczáron, 200 mm. 76.5 k. 7 fo-75 krajczáron, 1800 mm. 75.8 k. 8 forint — krajczáron, 100 mm. 74.7 k. 7 forint 90 krajczáron 800 mm. 74.5 k. 7 forint 87 és fél krajczáron, mind három hónapra.

Zene-estélyek.

A Bika kávéházban szerda: Rácz Károly szombat: Magyar Testvérek vasárnap: Veress Tóni.

A Bika étterem kedd: Veress Tóni csütörtök: Magyar Testvérek vasárnap: Rácz Károly.

A „Központi kávéházban“ naponta felváltva Rácz Károly és Magyar Testvérek zenekara játszanak.

A „Magyar király“ kávéházban Kedden és Csütörtökön felváltva Rácz Károly és Kiss Béla zenekara tart zene-estélyt. Szombaton este a helybeli 39 ik gyalogezred zenekara játszik.

„Corsó“ kávéházban zeneeste hetenkint 3 szor. Hétfőn Magyar Testvérek, Szerdán Kis Béla és csütörtökön Rácz Károly zenekara játszik.

A „Bilaton“ kávéházban hetenkint kétszer Csütörtökön és Vasárnap csiginyzenekar játszik.

Az „Angol Királyné“ kávéházában Kedden este Magyar Testvérek. Csütörtök és Péntek este Rácz Károly. Vasárnap felváltva Rácz és Magyar-Testvérek tartanak zene-estélyt.

15487—15491

1899.

Arverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir, város tulajdonát képező ugynevezett „Pipagödrök“ s a Kösüly folyónak ezek mellett elvonulé része, összesen 11 hold 217□ földterület az 1900 év október 1-től az 1903 év október 1-ig terjedő három évre; — ugy szintén Debreczen sg. kir. város tulajdonát tevő „Kincses hegy“ nevű 24 hold 694□ föld az 1900 év október 1-től az 1903 évi október 1-ig terjedő 3 évre az 1900 év február hó 14 ik napján délelőtti 9 órakor a városháza nagy termében másodizben megtartandó nyilvános árverésen haszonbérbe kiadatni fognak.

Az árverési feltételek a számvevői hivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Árverelni szándékozók kötelesek bnatpénzül a kikiáltási ár 10%-át készpénzben az árverelő bizottságnál letenni.

Debreczen, 1899. évi d-czember 11.

A városi tanács.

Elismeri kiváló jó minőségükkel fogva legnagyobb elterjedésnek örvendenek

Gróf Keglevich István utódai

promontori czég

cognac-jai.

Bevásárlásoknál kéretik ezen czég teljes szövegére figyelemmel lenni, hogy esetleges hamisítványoktól őrizkedhessünk.

Az *, **, ***, Extra **** és V. S. O. fine Champagne d' Hongrie) jelzéssel ellátott gyártmányok

mindenütt kaphatók.

!!! Sorsjegytulajdonosok figyelmebe !!!

A világ összes sorsjegyeiről szóló évkönyv már megjelent.

Sorsjegyek, melyek bármely okból évek óta nem nézettek is meg, ezen könyvben előfordulnak — és általam ingyen és díjtalanul nézethetnek meg.

A válasza 5 kros levéljegyet tessék mellékelni.

Beifeld József bankháza

Budapest

Károly-körut 1. sz.

Alapított 1874-ben.

Országos vásár Margittán.

Tudatom a t. érdeklődőkkel, hogy Margittán (Biharvármegye) közelebb lesz az országos vásár, még pedig **jan. 3. és 4- n**

barom vásár:

január 5-én

kirakó vásár.

Margitta, 1899. december 27.

Vásárbérlő.

(Neustein-féle ERZSÉBET labdacok.)

SZÉKSZOBULAS

a legtöbb betegségek forrása ellen. Czukrozott külsejük végett még gyermekek is szívesen veszik

Egy 15 pilulát tartalmazó doboz 15 kr., egy tekerce, mely 8 dobozt, tehát 120 pilulát tartalmaz, csak 1 forint o. é.

ÓVÁS! Utánzásoktól különösen óvakodjunk. Kérjük határozottan Neustein Fülöp hashajtó labdaccai Valódi csak, ha minden doboz törvényileg bejegyzett védjegyünkkel piros-fekete nyomtatásában „Szent Lipót” és „Neustein Fülöp gyógyszerész” aláírással van ellátva. A kereskedelmi törvényeszkileg védett csomagjaink aláírásunkkal van ellátva.

Neustein Fülöp

„Szent Lipóthoz” czimzett gyógyszerára
WIEN, I. Plankengasse 6

Raktár Debreczenben: Rothschnek V. Emil, Tóth Béla, Balázs Ödön, Mihálovits István, Muraközy László és Füleki Pál gyógyszerárában.

Igen sok külföldi, francia, angol és német szer van hirdetve és ajánlva fiatal emberek részére csöbantalmak és folyások ellen.

Mindazon esetekben, a hol Santal-olaj használata orvosilag javasolva van, a legczélszerűbb és legjobb a

SANTAL-EGGER

alkalmazása, mely a legjobb minőségű kelet-indiai Santal-olajból készült és az orvos urak által rendeltetik.

1 üveg ára 1 frt 50 kr., postán bérmentve, a pénz előleges beküldése mellett 1 frt 70 kr., 2 üveg 3 frt 20 kr., 3 üveg 4 50 kr.

Gyógyszertár a „Nádorhoz,”

BUDAPEST,

VI. Váci-körut 17.

Utolsó előtti hét!

100.000 korona érték

5 egyenként 20.000 korona érték

20 százalék levonásával készpénzben

kétségkívül a legszebb és legczélszerűbb

UJEVIAJANDEK,

mely a budapesti poliklinikai egyesület kórháza javára rendezett

nagy jótékonyági sorsjátékanak

egyetlen sorsjeggyel nyerhető

csak 1 koronáért.

Minden egyes sorsjegy mind a

6 huzáson utánfizetés nélkül játszik.

és így egy sorsjeggyel mind a

főnyeremény megnyerhető

200.000 korona összértékben

Első huzás visszavonhatatlanul már 1900. január 4-én.

Sorsjegyeket ajánl: a Debreczeni Ipar és Keresk. Bank és a Csokonai-papírkereskedés

Debreczen, nyomtatott Kuasi Imre kő- és könyvnyomdájában.